

JORDI BLAS

La Diputació conservarà la soca

Sant Celoni

La Diputació busca fórmules per mantenir un testimoni del roure esberlat i ja n'ha parlat amb la Generalitat. Una de les opcions és conservar la soca i protegir-la. Caldrà determinar a quina alçada es podrà tallar perquè la trencadissa ha arribat molt a prop de la base de l'arbre. També es tallarà part del tronc amb la idea de conservar-lo allà mateix i es col·locaran senyals amb informació i fotos antigues de l'arbre. En canvi, no es veu necessari plantar un nou roure perquè ja n'hi ha d'altres a la zona de dimensions importants. Una altra part del tronc del roure caigut es conservarà per exposar-lo al futur Museu del Bosc que es farà a Sant Celoni.

La neu i el vent esberlen l'arbre més gran de la serralada Litoral

El roure de Santa Maria de Montnegre, en terme de Sant Celoni, tenia uns 400 anys

Sant Celoni

Ferran Polo

L'efecte combinat de neu, fred i, sobretot, el vent van fer caure entre dijous i divendres passat el roure de Santa Maria del Montnegre, l'arbre de més envergadura de tota la serralada Litoral. Aquest roure està catalogat com *Arbre monumental d'interès nacional* per la Generalitat des de 1990 i era un dels més grans de Catalunya. El roure martinenc (*quercus humilis*), situat en terme de Sant Celoni, tenia uns 400 anys, segons l'estimació del naturalista Martí Boada. Amb tot, calcular l'edat concreta d'aquesta espècie és difícil per les característiques del seu tronc. Feia 24,5 metres d'alçada, tenia un diàmetre de 23,7 metres a la capçada i un perímetre de 4,65 metres al tronc. L'arbre, molt apreciat als pobles propers, estava situat davant de l'ermita de Santa Maria, que es va restaurar l'any passat a partir d'aportacions de particulars de pobles propers.

La tempesta va fer acumular neu sobre el roure. Posteriorment, el fred l'hauria gelat i la ventada –es van registrar cops de més de 100 quilòmetres per hora en l'estació meteorològica més propera– hauria fet la resta. L'arbre, situat a la finca de Can Preses, propietat de la Diputació, es va esberlar i

PEPI BRONGANO

L'aspecte que tenia el roure de Santa Maria en una imatge del 2004

es va partir en dues parts. Una va caure sobre la pista forestal que passa pel costat. Efectius de l'ADF i dels Bombers van tallar algunes de les branques per possibilitar el pas de vehicles pel camí però no el tronc de l'arbre. L'accés a la zona ha estat complicat per la gran quantitat de neu acumulada i els treballs per tallar l'arbre no començaran

fins la setmana que ve.

El roure de Santa Maria del Montnegre "tenia molt bon aspecte. L'estat vital de l'arbre era molt bo amb una capçada maca i ben fullada", diu Boada, que el va examinar fa tot just un mes per recollir aglans per a un banc de llavors dels arbres monumentals de Catalunya. "Aquest any, però, pràcticament no

havia fet aglans i segurament, dels que havia fet, no en creixerà res", diu Boada, que té previst comprovar si hi ha algun plançó descendent directe a tocar del roure mort. Amb tot, el tronc esberlat permet veure que tenia parts podrides a l'interior. "És habitual que en arbres tan grans hi hagi parts necrosades però se'n surten d'aquestes situacions", diu Boada. "Era un arbre molt proporcionat", afegeix el naturalista. El director del Parc Natural del Montnegre i el Corredor, Antoni Bombí, destaca que l'arbre "tenia un aspecte extern magnífic però un cop trencat s'ha vist que tenia fusta podrida a l'interior". Això també hauria facilitat la trencadissa, assegura. En els darrers anys, la Diputació ha fet diverses actuacions per protegir el roure: "Haviem posat tanques per evitar que els cotxes hi aparquessin a prop i compactessin la terra".

La mort d'aquest arbre ha estat molt sentida a Sant Celoni i es produeix un any després de la mort del Pi de Can Valls o Pi Gran d'Olzinelles, un arbre d'uns 160 anys que destacava per la seva grandària i que va caure durant el temporal de vent del gener de 2009. "Aquests arbres tan grans tenen un component de temple i d'aixopluc per a la gent propera que els dona aquesta significació", explica Boada.

Tancat el pas de vehicles al Pla de la Calma per evitar danys a pastures i camps

Tagamanent

F.P.

La Diputació va prohibir l'accés de vehicles al Pla de la Calma el cap de setmana passat per evitar danys en pastures i camps de conreus com els que es van produir després de la nevada de fa un any. El Parc Natural va tancar la pista que uneix la masia del Bellver, a Tagamanent, amb Collformic, al Brull (Osona). També es va tancar el pas des d'Aiguafreda i es va posar un informador a l'accés al Pla de la Calma per Montseny. "Gràcies a això no hem tingut les destrosses de l'any passat", explica la directora del Parc Natural, Joana Barber.

Els responsables del parc no decidiran fins aquest divendres si reobren l'accés de vehicles al Pla de la Calma aquest cap de setmana. El mateix passa amb la carretera que uneix Santa Fe amb Fontmartina, que també ha estat tancada durant tots aquests dies per les plaques de gel que hi ha en zones ombrívols i pel metre de neu que el vent ha acumulat en alguns punts. El Parc Natural també ha reforçat la informació de les pistes obertes als visitants a través dels ajuntaments, les oficines d'informació i la mateixa web del Parc.